

πέρασμα

πέρασμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. περνώ + κατάλ. -μα], το πέρασμα. **1.** το σημείο από όπου περνάει κάποιος από το ένα μέρος στο άλλο ή το πράγμα που χρησιμοποιεί ως διάβαση, η περασιά: «δεν μπορούσα να βρω πέρασμα για να πάω απέναντι || αυτοί που είχαν περάσει, έριξαν το πέρασμα για να μην μπορέσουμε να τους κυνηγήσουμε». **2.** απόμερο σημείο από όπου περνάνε συνήθως τα άγρια θηράματα: «είναι παλιός κυνηγός και γνωρίζει όλα τα περάσματα των αγρίων ζώων». **3α.** πολυσύχναστο μέρος από όπου περνούν πολλοί άνθρωποι: «όταν έχω καιρό να δω κάποιον τη στήνω στο τάδε μπαράκι, στο κέντρο της πόλης, που είναι πέρασμα και τις πιο πολλές φορές τον συναντώ». (Τραγούδι: έλεγα πως θα περάσεις, είναι **πέρασμα** μεγάλο, από δω περνούνε όλοι και για τόνα και για τ' άλλο). **β.** πολυσύχναστο μέρος από όπου περνούν συνήθως πολλές γυναίκες: «κάθε απόγευμα την αράζω στο τάδε μπαράκι στην παραλία, που είναι πέρασμα || αν έχει πέρασμα, να πάμε να καθίσουμε στο μέρος που μου λες, μπας και βρούμε καμιά πιτσιρίκα». **4.** (για χρονικό διάστημα) η πορεία, η εξέλιξη, το κύλισμα της ώρας, η λήξη χρονικής διάρκειας: «το πέρασμα του χρόνου θα αποδείξει αν ήταν καλός καλλιτέχνης ή όχι || με την κουβέντα δεν κατάλαβα το πέρασμα της νύχτας». **5.** η εισαγωγή, η ένταξη, η διάρκεια συμμετοχής κάποιου κάπου: «έχει σίγουρο το πέρασμα του γιου στο πανεπιστήμιο || το πέρασμα απ' το στρατό, κάνει τους νέους άντρες».

- *κάνω (ένα) πέρασμα*, διέρχομαι από έναν τόπο, από έναν χώρο: «πρέπει να κάνω ένα πέρασμα απ' το σπίτι μου, γιατί κάτι με θέλει η μητέρα μου». (Λαϊκό τραγούδι: *θα κάνω πέρασμα κρυφό από τη γειτονιά σου· έμαθα πως κρυφομιλάς με κάποιο γείτονά σου*).

- *του κάνω (ένα) πέρασμα*, τον προσπερνώ, ιδίως με αυτοκίνητο: «πάνω στη στροφή του 'κανα ένα πέρασμα, που τα 'χασε τ' ανθρώπακι».

- *του κλείνω το πέρασμα*, τον εμποδίζω να περάσει από κάποιο συγκεκριμένο σημείο: «οι στρατιώτες έπιασαν τις γύρω πλαγιές κι έκλεισαν το πέρασμα που οδηγούσε προς τη θάλασσα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας